

Pepe Coderch en el record

Està per escriure la contribució d'alguns diplomàtics a l'èxit de la transició democràtica a Espanya. Probablement mai la coneixerem del tot, doncs una característica del funcionari diplomàtic és la discreció, un pudor que el fa callar si de mèrits propis es tracta.

En la transició va haver-hi diplomàtics que van fer el salt a la vida política, la que passa pel mandat electiu. Altres van treballar molt a prop dels qui pilotaven la transició. La majoria, es van esforçar, des d'ambaixades i consolats, o des del Ministeri, a explicar i facilitar aquesta transició, contrarrestant en ocasions a caps que miraven amb aprensió la reforma que s'anunciava, que també els va haver.

Pepe Coderch va caminar en el segon grup, col·laborant amb el President Suárez en moments prou difícils, com a secretari general del seu gabinet, quan Moncloa era una petita estructura i la relació era gairebé familiar. A les ordres d'un altre gran diplomàtic, Alberto Aza. D'aquell període apassionant molt sabia Coderch, per haver-lo viscut en primera persona, per haver inspirat, participat o executat en ocasions decisions importants. Va ser també governador de Barcelona, lloc en el qual va haver de bregar amb situacions complicades.

En algun moment Coderch va donar el pas a la política, va passar al primer grup, es va presentar a les eleccions, i seria euro-parlamentari. Al final, no obstant això, la carrera diplomàtica s'imposava, i Coderch tornava a la professió que havia elegit, i en la que acaba de morir.

En 1991 Coderch va tornar de nou, professionalment, a Catalunya, com a Director de Relacions Exteriors del Comitè Olímpic de Barcelona. Allà hi havia estat un altre destacat diplomàtic de Barcelona, Ignacio Masferrer, desafortunadament desaparegut, que formava part, de la mateixa manera que Coderch, de la saga de destacats

diplomàtics catalans.

La transició marcaria a Coderch. Acabada l'espanyola, quedaven —segueixen quedant— moltes altres per fer en el món. A Coderch li corresponia ser cap de missió. Seria Bulgària el seu primer lloc d'ambaixador, Brasil el segon, que deixaria fa unes quantes setmanes, ja malalt. A tots els seus destins Coderch es va esforçar per facilitar *transicions*, per desbloquejar i facilitar el pas, pacíficament, a situacions de major democràcia i llibertat. A un espanyol de menys de trenta anys li sembla normal el que tinguem una constitució, visquem en un règim de llibertats, acudim regularment

a les urnes, convisquin pacíficament espanyols de signe polític diferent. Va haver un temps, no tan llunyà en definitiva, en el que no era així. Aquesta felicitat se la devem a la transició política, operació un tant oblidada aquí a Espanya, potser pel seu mateix èxit, i perquè el temps passa; que segueix inspirant a l'estranger, i ha passat com a exemple als manuals de dret polític.

Catalunya, Espanya, el món van ser passions de Coderch. A Catalunya, a Espanya, al món, i a la llibertat, clar està, es va esforçar per servir, i va servir bé, aquest gran diplomàtic que era Pepe; persona senzilla,

esportista, somrient, sempre de bon humor.

Ens ha deixat quan encara tenia camí per davant.

Havia nascut a Castelló d'Empúries, i allà l'han enterrat, envoltat de la seva jove dona, la seva família, els paisans, amics, personalitats arribades de Catalunya i d'altres punts de la geografia espanyola. Enterrament entranyable, senzill com era Pepe, sense flors per desig propi.

Descansi en pau Pepe Coderch, empor-danès universal.

Domingo de Silos Manso
Diplomàtic. Director de Relacions
Exteriors d'Editorial Prensas Ibéricas